

Προσηλωμένος στα ιδανικά της πίστewς και της πατρίδας διατήρησες για πάντα το γαλήνιο και ήρεμο σου βίο. Εκκλησιάζεσo τακτικά στην ενορία μας στην Αγία Μαρίνα, στην Κυθρέα και με τον εκποτισμό, που μας οδήγησε η επιδρομή του Αττίλα με την κατάληψη της Ξακουστής μας Κωμόπολης, συνέχισες και στο Συνοικισμό Στρόβολος 2 όπου μόνιμα εγκαταστάθηκες την ίδια τακτική ακολουθήσες στα θρησκευτικά σου καθήκοντα.

Είχες προγονικές καταβολές από δυο διακεκριμένες οικογένειες προυχόντων των Γιαννάκηδων της Κυθρέας και των Μαϊμάρηδων του Τραχωνίου. Πραγματικά τίμησες επάξια τούτες με το σεμνό και ενάρετο σου βίο, με την εξαίρετη διαγωγή σου μα προπαντός με τα φιλεύσπλαγνα αισθήματα στην εξυπηρέτηση του συνανθρώπου σου.

Αείμνηστε, Στέλιο, φεύγεις από τα γήινα ικανοποιημένoς από το διάβα της ζωής, γιατί αγάπησες και αγαπήθηκες από τον κύκλο του δικού σου περιγυρου όσο λίγοι των συνανθρώπων σου.

Το μόνο σου παράπονο είναι που φεύγεις στο μεσοδρόμι της δικής σου πορείας και δεν ευτύχησες να τα δεις πλήρως αποκαταστημένα τα δυο σου τέκνα που τόσους κόπους και μόχθους καταβάλετε με την πιστή και αφοσιωμένη σου σύζυγο Μαρούλα. Δεν ευτύχησες να τα χαρείς για πολύ καιρό όπως σου άξιζε.

Εύχομαι ο Ύψιστος να κατατάξει την άδoλη ψυχή σου εκεί που της αξίζει στη δε βαρυπενθούσα σου οικογένεια απευθύνω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια.

Αιωνία σου η μνήμη

Στην Αμμόχωστο

Αμμόχωστος περήφανη και Τουρκοπατημένη κράτα την περηφάνεια σου μην είσαι λυπημένη. Θα αγωνιζόμαστε μαζί όλοι για να βρεθούμε και θάρθει μέρα Ιερή μαζί ν' αγκαλιαστούμε. Καθιστική εκδήλωση εκάμαν στην Δερύνεια να φύγη ο κατακτητής και να στραφούν οι πρόσφυγες εις τα δικά μας σπίτια. Πεθύμησα Αμμόχωστος να δω τις Ομορφιές σου τα πράσινα τα κάλλη σου και τις ακρογιαλιές σου. Πεθύμησα Αμμόχωστος για να σε συναντήσω τους τόπους σου τους Ιερούς για να τους προσκυνήσω και την χρυσή την αμμοδιά για να την περπατήσω. Την θάλασσα του Βαρωσιού τα ήσυχα νερά της αυτά όλα αγαπήσαμε που μας τραβάει κοντά της. Στον ύπνο μας στο ξύπνιο μας τα βλέπουμε μπροστά μας θα έλθει μέρα ποθητή που θα γίνουν δικά μας. Έχουμε πίστη στο Θεό και εις την Παναγία να κερδισθεί το δίκαιο και η Ελευθερία.

Ελένη Μ. Αναστασίου

ΜΙΧΑΛΗΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Γεννήθηκε στην Κυθρέα το Γενάρη του 1910. Μετά την αποφοίτησή του από το Δημοτικό Σχολείο φοίτησε στο Παγκύπριο Γυμνάσιο όπου αποφοίτησε το Κλασσικό Τμήμα το 1931. Στη συνέχεια φοίτησε στο Παγκύπριο Διδασκαλείον και πήρε το πτυχίο του δασκάλου το 1933.

Νυμφθεύθηκε τη Χρυσταλλένη Νικολαΐδου από την Κυθρέα και απέκτησαν 3 παιδιά τη Δέσπω, το Γιώργο και τον Κλείτο. Πέθανε στις 6.9.1992 και τάφηκε την επομένη στο Νέο Κοιμητήριο Λευκωσίας από την εκκλησία των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης.

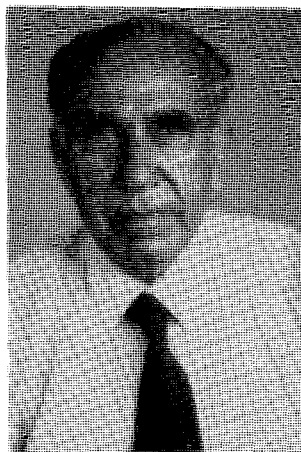
Ο κ. Χριστόδουλος Πέτσας είπε τον πιο κάτω επικήδειο..

Πολύκλαυστε Μιχάλη,

Ένας εξαιρετικός δάσκαλος που ανήκε στην παλιά εκείνη φάλαγγα των δασκάλων, εκείνων των δασκάλων, που με ιερή ευλάβεια ασπάσθηκαν το διδασκαλικό επάγγελμα και ανύψωσαν τούτο σε πραγματική αποστολή. Με πίστη και ενθουσιασμό εργάστηκαν για 40 και πλέον χρόνια και ανέδειξαν άξιους μαθητές στην κοινωνία που προκόβουν σήμερα σ' όλους τους τομείς της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής.

Ένας τέτοιος υπήρξε και ο Μιχάλης Συμεωνίδης από την Κυθρέα που από τα μαθητικά του χρόνια διακρινόταν η μεγάλη του δίψα και έφεση στα γράμματα.

Μετά τη συμπλήρωση των τάξεων του δημοτικού σχολείου γράφτηκε στο Παγκύπριο Γυμνάσιο στη δεκαετία του 20 που μόνο εξαιρετικοί μαθητές σε επίδοση και σε οικονομική ευρωστία συνέχιζαν το γυμνασιακό

κύκλο. Τελείωσε μεταξύ των καλύτερων μαθητών του Κλασσικού Γυμνασίου και συνέχισε για δυο μόνο χρόνια στο Παγκύπριο Διδασκαλείο.

Παρόλη την τότε ανεργία των δασκάλων 4 και 5 χρονιές οι άνεργοι δάσκαλοι ο Μιχάλης κατόρθωσε να περάσει τις αγγλικές εξετάσεις ordinary και Distinction που απαιτούσε για διορισμό η αποικιακή κυβέρνηση και να υπερπηδήσει χρονιές των υποψηφίων δασκάλων και να πετύχει διορισμό σε πολύ βραχύ χρονικό διάστημα μετά την αποφοίτησή του από το Διδασκαλείο.

Σαν δάσκαλος υπηρέτησε σχεδόν στο ήμισυ χρονικό διάστημα της διδασκαλικής του σταδιοδρομίας στο Καμπί της Πιτσιλιάς στον Άγιο Αμβρόσιο Λεμεσού και στον Άγιο Σέργιο κοντά στο Βαρώσι. Στα χωριά τούτα από αγάπη στη γεωργική παραγωγή μετέδωσε την καλλιέργεια του κραμπιού και του κουνουπιδιού της Κυθρέας που σ' αυτές ήταν τελείως άγνωστη.